

Sygn. akt IV CSK 120/07

POSTANOWIENIE

Dnia 30 maja 2007 r.

Sąd Najwyższy w składzie :

SSN Dariusz Zawistowski

w sprawie z wniosku T. K.
przy uczestnictwie W. K. – N.
o dział spadku,
na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej
w dniu 30 maja 2007 r.,
na skutek skargi kasacyjnej wnioskodawczyni
od postanowienia Sądu Okręgowego w B.
z dnia 8 listopada 2006 r.,

- 1. odrzuca skargę kasacyjną**
- 2. zasądza od wnioskodawczyni na rzecz uczestniczki postępowania kwotę 1800 zł tytułem zwrotu kosztów postępowania kasacyjnego**

Uzasadnienie

Postanowieniem z dnia 8 czerwca Sąd Rejonowy w B. stwierdził – iż w wyniku dziedziczenia testamentowego po zmarłej J. K. spadkobierczyni W. K. – N. nabyła spadek w 2/3 części, natomiast spadkobierca M. K. (którego spadkobierczynią jest wnioskodawczyni) nabył spadek w 1/3 części. Ponadto Sąd dokonał działu spadku.

Postanowieniem z dnia 8 listopada 2006 r. Sąd Okręgowy w B. po rozpoznaniu apelacji wnioskodawczyni zmienił postanowienie Sądu Rejonowego w B. w części dotyczącej sposobu podziału majątku spadkowego, a w pozostałym zakresie apelację oddalił.

Powyższe postanowienie wnioskodawczyni zaskarżyła skargą kasacyjną w części, w której przyjęto, że udział wnioskodawczyni jest mniejszy niż 1/2 spadku. Zarzuciła naruszenie prawa materialnego tj. § 2353 BGB przez niewyjaśnienie nieokreślenia „części dziedzicznej” spadkobierców oraz naruszenie przepisów postępowania tj. art. 352 k.p.c. Wniosła o zmianę zaskarżonego postanowienia i przyjęcie, iż udziały w spadku dzieci zmarłej były równe, w związku z czym udziały wnioskodawczyni i uczestniczki wynosiły po 1/2 spadku i dokonanie działu spadku według tej zasady.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Zgodnie z art. 519¹ § 4 pkt 4 k.p.c. skarga kasacyjna nie przysługuje w sprawach dotyczących zniesienia współwłasności i działu spadku, jeżeli wartość przedmiotu zaskarżenia jest niższa niż sto pięćdziesiąt tysięcy złotych. Wartością przedmiotu zaskarżenia jest wartość poszczególnych rzeczy i praw, których objęcie lub nieobjęcie rozstrzygnięciem sądu kwestionuje skarżący.

W uchwale z dnia 22 kwietnia 1968 r., III CZP 39/68 (OSNCP 1968, nr 11, poz. 183) Sąd Najwyższy wyraził pogląd, że w razie częściowego zaskarżenia rewizją postanowienia o dziale spadku wartością przedmiotu zaskarżenia jest wartość tej części przedmiotu sprawy, która objęta została zaskarżeniem.

W niniejszej sprawie wnioskodawczyni zaskarżyła postanowienie w części w której przyjęto, iż jej udział jest mniejszy niż $\frac{1}{2}$ spadku. Skoro zaś Sąd pierwszej instancji stwierdził dziedziczenie przez nią $\frac{1}{3}$ spadku co uwzględnił odpowiednio przyziale spadku, to wartość przedmiotu zaskarżenia jest związana z różnicą wartości udziału stanowiącego $\frac{1}{2}$ i $\frac{1}{3}$ w majątku spadkowym (353.000 – 235.333,33), co stanowi kwotę 117.666,67 złotych.

Wartość przedmiotu zaskarżenia nie przekraczała zatem kwotowego progu dopuszczalności skargi kasacyjnej, o którym mowa w art. 519¹ § 4 pkt 4 k.p.c.

Dlatego też skarga podlegała odrzuceniu przez Sąd drugiej instancji na podstawie art. 398⁶ § 2 k.p.c. Z tego względu Sąd Najwyższy skargę tę odrzucił w oparciu o treść art. 398⁶ § 3 k.p.c. O kosztach postępowania kasacyjnego Sąd Najwyższy orzekł na podstawie art. 520 § 3 k.p.c. w zw. z art. 391 § 1 k.p.c. i 398²¹ k.p.c.